

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2018r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: sędzia sprawozdawca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Iluminaty Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2018 roku na posiedzeniu

wniosku skazanego **Z. T. (1) ((...))**, s. C. i T. z domu H., ur. (...) w B.

o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 §1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k. i art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) **umorzyć postępowanie** w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego Z. T. (2);
2. na podstawie § 2, 4 ust. 1 i 3 i § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz adwokat G. G. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu;
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 15 grudnia 2017 roku, doręczonym do tutejszego Sądu w dniu 19 grudnia 2017 roku, skazany Z. T. (2) wniósł o wydanie nowego wyroku łącznego.

Sąd, działając z urzędu w myśl art. 570 k.p.k., ustalił, że Z. T. (1) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

- I. **Sądu Rejonowego w Bydgoszczy** z dnia 18.05.1982r., **sygn. III K 354/82** za przestępstwo z art. 208 d.k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 10.000 zł,
- II. **Sądu Rejonowego w Bydgoszczy** z dnia 17.04.1984r., **sygn. III K 959/83** za przestępstwo z art. 203 §1 d.k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 20.000 zł,
- III. **Sądu Rejonowego w Bydgoszczy** z dnia 24.04.1986r., **sygn. III K 229/86** za przestępstwo z art. 208 d.k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 60.000 zł,
- IV. **Sądu Rejonowego w Gdańsku** z dnia 31.10.1985r., **sygn. III K 789/85** za przestępstwo z art. 208 d.k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80.000 zł,

przy czym kary pozbawienia wolności opisane w punktach III i IV zostały połączone w ramach prawomocnego **wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy** z dnia 22.01.1988r., **sygn. III K 1002/87**, którym została skazanemu wymierzona kara łączna 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywna w wysokości 120.000 zł,

V. **Sądu Rejonowego w Bydgoszczy** z dnia 20.07.1989r., **sygn. III K 321/89** za przestępstwo z art. 203 §1 d.k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50.000 zł,

VI. **Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp.** z dnia 17.09.1993r., **sygn. II K 66/93** za przestępstwo z art. 203 §1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę wysokości 80.000 zł,

VII. **Sądu Rejonowego w Gdańsku** z dnia 22.08.1994r., **sygn. III K 305/94** na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę wysokości 200.000 zł,

przy czym kary pozbawienia wolności opisane w punktach VI i VII zostały połączone w ramach prawomocnego **wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gdańsku** z dnia 23.06.1995r., **sygn. III K 167/95**, którym została skazanemu wymierzona kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w wysokości 200 zł.

VIII. **Sądu Rejonowego w Trzciance** z dnia 24.09.2002r., **sygn. K 98/02** (zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 01.07.2003r., sygn. IV Ka 2317/02, za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 11.05.2004r., sygn. Ko 65/04 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

IX. **Sądu Rejonowego w Trzciance** z dnia 10.12.2008r., **sygn. akt K 349/08**, za przestępstwo z art. 178a §1 k.k., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby,

X. **Sądu Rejonowego w Trzciance** z dnia 29.12.2009r., **sygn. akt VII K 48/09**:

a) za przestępstwo z art. 207 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i art. 157 §2 i 3 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 244 k.k., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym ww. kary jednostkowe pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

I. **Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 14.02.2011r., **sygn. akt III K 228/10**:

a) za przestępstwo z art. 197 §1 i 3 k.k. i art. 200 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k. na karę 8 lat pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 197 §1, 2 i 3 k.k. i art. 200 §1 k.k. i art. 201 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k., na karę 8 lat pozbawienia wolności,

c) za przestępstwo z art. 197 §2 k.k. i art. 200 §1 k.k. i art. 201 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k., na karę 6 lat pozbawienia wolności,

przy czym ww. kary jednostkowe pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 13 lat pozbawienia wolności,

następnie kary pozbawienia wolności opisane w punktach **X i XI** zostały połączone w ramach prawomocnego **wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 06.07.2011r., **sygn. III K 119/11**, którym została skazanemu wymierzona kara łączna 14 lat pozbawienia wolności, a która skazany obecnie odbywa od 22.01.2009r. do 19.01.2023r.

Z informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego wynika, że Z. T. (1) po wydaniu wyroku łącznego z w sprawie III K 119/11 nie został skazany innymi wyrokami, niż wymienione powyżej, poza tym żaden z wymienionych wyroków nie uległ uchyleniu lub zmianie. Po wejściu w życie zmiany przepisów kodeksu karnego, w tym dotyczących kary łącznej, nie zapadł wobec skazanego żaden wyrok skazujący, natomiast postanowieniem Sadu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 kwietnia 2016r. sygn.. akt III K 42/16 umorzono na podstawie art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie o wydanie nowego wyroku łącznego z uwagi na brak warunków do wydania nowego wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej, mając na uwadze wcześniejsze wyroki łączne jakie zapadły wobec skazanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego Z. T. (1), ponieważ wszystkie skazania jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone przed 1 lipca 2015r., a ponadto – jak wynika z karty karnej, opinii o skazanym z dnia 19.01.2018r. wydanej przez Dyrektora Aresztu Śledczego w S. - nie zapadł wobec niego żaden nowy wyrok skazujący na karę podlegającą łączeniu z poprzednimi karami. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego Z. T. (1) w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i następne k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego Z. T. (1), uwzględniając dotychczasową karalność skazanego i wydane dotychczas orzeczenia, tj. prawomocnie orzeczone kary wyrokami wymienionymi na wstępie, stwierdzić należy, iż po wydaniu wyroku łącznego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 6 lipca 2011 roku o sygn. akt III K 119/11, nie zmieniła się w żaden sposób sytuacja skazanego i co za tym idzie możliwości ukształtowania kary łącznej, a - jak już wyżej Sąd wyjaśnił - sytuacji skazanego w zakresie możliwości wydania nowego wyroku łącznego nie zmienia także nowelizacja kodeksu karnego, która obowiązuje od 1 lipca 2015r, zgodnie z przytoczonym przepisem przejściowym art. 19 ust. 1cyt. ustawy.

Z wyroków łącznych Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt III K 119/11 oraz Sądu Rejonowego w Bydgoszczy o sygn. akt III K 1002/87 i Sądu rejonowego w Gdańsku o sygn.. akt III K 167/95 jednoznacznie wynika, że postępowaniem w przedmiocie wydania wyroku łącznego objęte były wówczas wszystkie powyżej opisane wyroki, zatem te wyroki, o których połączenie skazany wnosi w niniejszym postępowaniu, domagając się ponownie korzystniejszego połączenia kar łącznych wymierzonych w w/w sprawach. Ponieważ połączeniu podlegają kary wymierzone w poszczególnych wyrokach, a nie kara łączna ukształtowana wyrokiem łącznym, uznać należy, iż skazany domaga się ponownie połączenia tych samych wyroków, które były przedmiotem rozpoznania Sądów wydających poprzednie wyroki łączne w sprawach III K 1002/87, III K 167/95 i III K 119/11. Sąd Okręgowy w Poznaniu, wydając ostatni wyrok łączny w sprawie III K 119/11, ukształtował natomiast karę łączną wobec skazanego, łącząc kary orzeczone w sprawach wyżej wymienionych w takim zakresie, jak te wyroki podlegały łączeniu z uwagi warunki wynikające z art. 85 k.k.

Natomiast po wydaniu tego ostatniego wyroku łącznego nie zapadł wobec skazanego Z. T. (1) żaden nowy wyrok skazujący, żaden z wyroków stanowiących podstawę wydania wyroku łącznego o sygn. akt III K 119/11, czy III K 1002/87 i III K 167/95 nie uległ uchyleniu lub zmianie, zatem nie zaistniała jakakolwiek potrzeba wydania wobec skazanego nowego wyroku łącznego i możliwości kształtowania ewentualnej kary łącznej zgodnie z art. 575 k.p.k. w zw. z art. 570 k.p.k. Tym samym w niniejszej sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej, bowiem sytuacja prawna skazanego nie uległa w żaden sposób zmianie po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego w sprawie III K 119/11 i zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k. postępowanie należy umorzyć.

Wskazać bowiem należy w tym miejscu, że podstawę umorzenia postępowania w przedmiocie wyroku łącznego stanowić może nie tylko okoliczność wskazana w art. 572 k.p.k., ale również i negatywne przesłanki procesowe określone w art. 17 § 1 k.p.k. Rozważenie wystąpienia określonych w art. 17 § 1 k.p.k. przesłanek warunkujących dopuszczalność postępowania karnego jest obowiązkiem organu procesowego na każdym etapie postępowania. Ponieważ przedmiotem wcześniejszych postępowań o wydanie wyroku były wszystkie tożsame wyroki, co do których zapadło prawomocne orzeczenie rozstrzygające kwestie orzeczenia kary łącznej, zachodzi przeszkoda ujęta w treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. skutkująca umorzeniem postępowania w niniejszej sprawie. Zaznaczyć należy również, że powaga rzeczy osądzonej uniemożliwia jakiegokolwiek rozważania odnośnie innego ukształtowania wyroku łącznego odnośnie prawomocnych skazań wymienionych wyżej w punktach od I do XI, a które były przedmiotem rozpoznania w sprawach o sygn. akt III K 119/11, czy III K 1002/87 i III K 167/95 w zakresie wydania wyroku łącznego. Na marginesie wskazać jedynie należy, że w żadnej mierze nie podlegają łączeniu z uwagi na zasady wynikające z art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r.) ze sobą wszystkie kary łączne wymierzone wspomnianymi wyrokami łącznymi. Podkreślić należy, iż wyroki łączne w sprawach o sygn. akt III K 119/11, III K 1002/87 i III K 167/95 ukształtowały prawomocnie kary łączne i z tego powodu zachodzi powaga rzeczy osądzonej, skutkująca umorzeniem niniejszego postępowania o wydanie wyroku łącznego, a brak jest jakichkolwiek przesłanek z art. 575 k.p.k. do wydania nowego wyroku łącznego.

Stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tej samej kwestii odnośnie tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega wątpliwości, że ukonstytuowany w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz ponownego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby.

Taki właśnie układ procesowy miał miejsce w odniesieniu do wyroków wskazanych w części wstępnej, a które były przedmiotem rozpoznania w sprawie zakończonej wydaniem wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy z dnia 22.01.1988r. sygn. III K 1002/87, wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy w Gdańsku z dnia 23.06.1995r. sygn. III K 167/95 oraz ostatnim prawomocnym wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu z dnia 06.07.2011r. sygn. III K 119/11.

Zatem orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego co do wskazanych powyżej spraw stoi na przeszkodzie powaga rzeczy osądzonej wyrażona w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., zwłaszcza, że wcześniej już – w tym samym układzie procesowym - postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 4 kwietnia 2016r. sygn. akt III K 42/16 także umorzono na podstawie art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie o wydanie nowego wyroku łącznego z uwagi na brak warunków do wydania nowego wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej, mając na uwadze wcześniejsze wyroki łączne jakie zapadły wobec skazanego.

W tym stanie rzeczy koniecznym było umorzenie w całości postępowania w przedmiocie wydania wobec skazanego Z. T. (1) nowego wyroku łącznego.

O kosztach postępowania, w tym nieopłaconych nawet w części – jak wynika z oświadczenia obrońcy – kosztów z tytułu obrony udzielonej z urzędu - Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt 2 i 3 postanowienia.

/-/ SSO Dorota Biernikowi cz